

En vänlig grönskas rika dräkt

*En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar,
och solens ljus och lundens sus
och vågens sorl bland viden
förkunna sommartiden.*

*Sin lycka och sin sommarro
de yra fåglar prisa:
ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går opp av fröjd och hopp
från deras glada kväden,
från blommorna och träden.*

*Men du, o Gud, som gör vår jord
så skön i sommarns stunder,
giv att jag aktar främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö, och blomstren dö,
och tiden allt fördriver;
blott Herrens ord förbliver*

*Allt kött är hö. Allt flyktar här,
och snart förvissna gräsen.
Hos dig allena, Herre, är
ett oförgängligt väsen.
Min ande giv det nya liv,
som aldrig skall förblomma,
fast äng och fält stå tomma.*

*Då må förblekna sommarns glans
och vissna allt fåfängligt;
min vän är min och jag är hans,
vårt band är oförgängligt.
I paradiset han, huld och vis,
mig sist skall omplantera,
där intet vissnar mera.*

Text: Carl David af Wirsén 1889

Musik: Waldemar Åhlén 1933

